

מז:

עין משפט
נר מצוה

קח א ב מיי פ"ח מהל' מירות הל' ה וע"ש
 זכ"מ:
 קט ג מיי פ"ה מהל' מחוסרי כפרה הל' א
 סמג עשין ריח ריט רכ רכא:
 קי ד ה מיי פ"ח מהל' מירות הל' ח:
 קיא ו מיי שם הלכה ט:
 קיב ז מיי שם הלכה י:

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות התוספות

1. וְיָלַד בְּגִלְהָד וְלָקָחָהּ לְנָטָסִים לְאָחֶיהָ
2. וְיָלַד הָקָרִיבִים. 3. וְיָלַד
3. וְיָלַד הָקָרִיבִים. 4. תִּיבוֹת "כָּרֶ" שֶׁנֶּגְמָ' לְאָחֶיהָ
4. תִּיבוֹת "כָּרֶ" שֶׁנֶּגְמָ' לְאָחֶיהָ וְלָקָחָהּ לְנָטָסִים לְאָחֶיהָ
5. וְיָלַד דָּקֶסְדֶּר וְלָקָחָהּ לְנָטָסִים לְאָחֶיהָ
6. וְיָלַד דָּקֶסְדֶּר וְלָקָחָהּ לְנָטָסִים לְאָחֶיהָ
7. וְיָלַד דָּקֶסְדֶּר וְלָקָחָהּ לְנָטָסִים לְאָחֶיהָ
8. וְיָלַד דָּקֶסְדֶּר וְלָקָחָהּ לְנָטָסִים לְאָחֶיהָ
9. וְיָלַד דָּקֶסְדֶּר וְלָקָחָהּ לְנָטָסִים לְאָחֶיהָ
10. וְיָלַד דָּקֶסְדֶּר וְלָקָחָהּ לְנָטָסִים לְאָחֶיהָ

פי' הרא"ש

[illegible][illegible]

(א) נראה ד"ל פרישית לה לעיל.

מז:

וּנְמִצָּה פֶּסוּל | בן נשקף דמו או ילד או נעמל: **תְּגַלְגַּלְתָּו פֶּסוּלָה** | דהואיל ובשעת תגלגלתו לא נזרק אפי' א' מן הדמים
בזהבש ה"ל כגלגלוחו לקטעים | וגילגלוחו לקטעים לאחר מלאת אמרינן ריש
פירדנן לנ"א סוסר ו' לנננן שלשים: **וּבְחִילוֹ** | **לֹא** | **עָלָו** | **לֹא** | שאל

הזכרים שהקריב אחרי התגלות פסולה לא עלו לו דהואיל והיה צריך לשהות (לא מזי) עד שיגדל שערו וזכקרתם שאר הזכרים לא היה ראוי לתגלתם יש להחשיב הזכרים כחילו הקריב קודם לו מן מנחת: **גיר"ח** על החממת שלא ששמה בו. דקיימא לן [ריש זכרים] כל הזכרים שנזכו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לזעלים לשם חובה חוץ מן הפסח ומנחת: **גיר"ח** על העולה שלא ששמה או על השלמים ואח"כ הקריב השאר לשמן תגלחתו פסולה. דהואיל וכל עלו לשם חובה עולה ושלמים דמזיר ה"ל כגילה על עולה ושלמי מדה ולא יועיל: **ר"י** אומר אותו הזבוח. ששחט שלא לשמה לא עלה לו לשם חובה ולצדק להביא לו [וצח אחר בתקומתו] ושאר כל הזכרים עלו לו. כר"ש בגמ' דאמר מנלה על שלמי מדה יאל: **ד' אחר** עשויות שלששתן ופסולא תגלח מהן כשר. ודעתי: שמוציא מנחתו כשרה לעלוי: הכל: **קסבר** ר"ש גזיר שגילה על שלמי נדבה יצא. שהרי עולה ושלמי מזיר ששחטן שלא לשמן הרי הן כמדה: **מא' מעמא דאמר קרא** [ח' תחת זבחן השלמים במדבר י'] ואלא בתוב שלמים. * מדשני קרא [בזכרים] * דרשין בפרק התודה (מנחות עה.) לרבות שלמי מזיר לאקשוי לשמן ולמכה דכריס וה"ל דמקשי להו [למזבח] וטובה * היא שלמים אם גילה עליו יאל: ונטמא

יכנס

שלשה מינין פרק עשי נז

ומי מעבדת: בזויר: והטמיה זאת תורה הנזיר בין שיש לו כפס: ולקייס מנות תנופה וצין שאין לו כפס שהתנופה אינה מעבדת: ותסבירא דהא דמי בין שיש לו כפס כו' דקא צעי למימר דאינה מעבדת ולא הא דמיא זאת תורה הנזיר כו' ה"ג דכי איז לו שער

לא מעעכבא דהא דלמיצא וגלח שער ראש נזרו אע"פ שאין לו שיער יא' ומי מניח אחרת הכי והתניא נזיר ממורט שאין לו שיער צ"ע שמאי אומרם אינו צריך להעביר תער בשרו^(ז) וצ"ה אומרם צריך^(ח) ואמר רבינא. עלה דההיא ממני^(ט) אינו צריך דקאמר צ"ש: אין לו תקנה. הואיל ואין יכולין לקיים בו מנחת גילוח. אבל לצ"ה דאמר צריך לדידהו י"ש לו תקנה בעצרת תער בעלמא ואע"פ שאין שם שיער דאמר מגלח ממנו: ואיטו דרבי פדס. שאלה במעבאלא אחריניא^(י) דצית שמאי דהכא ור' אליעזר אמרו דבר אחד צ"ש הא דאמרן שאין לו תקנה הואיל ואין יכול לקיים בו מנחת גילוח^(יב) ור' אליעזר דתניא אין למורע בן יד וצנן רגל אין לו טהרה עולמית לפי שאין יכול לקיים בו מתן דם ושמעון על בן ידו. שמעיה דמדקאמר ר' פדת צ"ש שר' אליעזר אמרו דבר אחד ושמעיהן להו לצ"ה דאמרי דתגלחת שיער מעכבא דרבי אליעזר נמי קאי כוותיהו דאית להו דתנופה מעכבא והאין ממני^(יג) דמי צין שאין לו כפים כו' [ע"כ] דמעכבא משמע: [א"ל] אמר צ"ה סתופה נזיר מעכבא. ונ"ה^(יד) מי מעכבא ואפילו לר"א והא תניא זאת מורת הנזיר כו' כדלעיל אלמא דלא מעכבא ותסבא דלא מעכבא ואלא הא דתניא כו' ואי מוקמת לה להאיא כגון דלא מעכבא הא דתני' נזיר ממורט צ"ש אומרם א"ל כו' שאפי' בלא העברה מותר צין וצ"ה אומרם צריך להעביר תער ומדליתו יכול לקיים בו מנחת גילוח והוא צריך גילוח דהא צריך לכך אלמא דנזיר שאין לו שיער אין לו תקנה דתגלחת שיער מעכבא ומדלא מעכבא תנופה נמי מעכבא כיוצא ב"ה אצינא לעולם תנופה לא מעכבא והאי דקא משמעון על צ"ש וצ"ה איפכא הויא דמאי אינו צריך לצ"ה דקאמר דאין לו תקנה ורבי אמרי צ"ש אינו צריך להעביר תער

וַיֵּץ לוֹ חֲקֵנָה וְהִנֵּה מִשְׁמַע צִרִיךְ לֹא לְהַעֲבִיר תַּעֲרַר עַל רֹאשׁוֹ וְאִם
 לֹא לְצִדֵּי גִילּוֹת לֹא מַעֲבָדָה וְהוּא הָרֵדִין לְתוֹפֹפָה וְקוֹשֵׁיָא ¹⁴ לְרַב וְהִיטִי
 וַיֵּאֵל לְשׁוֹן אַחֵר אֲמַרִי לֵה אֲמַר ¹⁵ (א) רַב תּוֹפֹפָה מַעֲבָדָה בְּנוֹיִר כִּוֵּר
 וְכַפִּיס. מִשְׁמַע דְּלִרִיךְ תּוֹפֹפָה דְּתוֹפֹפָה מַעֲבָדָה וְמִי מַעֲבָדָה וְאִלְלָה הָא
 רִים צִרִיךְ לְהַעֲבִיר תַּעֲרַר עַל רֹאשׁוֹ דְּמִשְׁמַע דִּיעֲבִיר עַל רֹאשׁוֹ וַיֵּאֵל דִּלָּא
 מַעֲבָדָה וְקוֹשֵׁיָא לְרַבָּא אֲמַר רִבִּינָא לְעוֹלָם אִימָא לִךְ דְּמַעֲבָדָה כְּרַבָּא
 גַּא דְּרִבִּינָא פִּדְתָּ דְּלֹאֵר דְּמַר דְּכִרָּא וְרִיבִי אֲמַרִי דְּבֵר אַחֵר כִּוֵּר: **בְּרַתְנִי גִילָה.**
 שְׁפִרְסָא עֲבָשִׁי לֹא עֵלִי ¹⁶ וְצִרִיךְ לְהִצִּיא בְּמִקְוֵה בְּמִקְוֵה: **רִיבִי**
הִצִּיא שְׂאֵר קִרְבָּנוֹתָיו. כְּגוֹן עוֹלָה וְשִׁלְמִים לְשִׁמְן וְכֵן אִם גִּילָה עַל
 שְׁלִים וּמִצִּיא קִרְבָּנוֹת אַחֲרִים בְּמִקְוֵה שְׁלִים: **ר"ש אומר.** אִם גִּילָה
 וְכִשְׂרָה וְשִׂאֵר זָבָחִים עֵלִי לֹא אֵלֵל אֹתוֹ הַזֶּכֶן בְּלִצְדָּ לֹא עֵלִי לֹא וְרִיבִי
 עֲלֵמָא כִּשְׂרָה הוּא דִּמֵּן [צָרִים וְזָבָחִים] כֹּל הַזָּבָחִים שִׁחֲטָן שְׁלֵל לְשִׁמְן
 שְׂגִילָה עַל הַטִּמְטָא שְׁעֵשְׂאָה שְׁלֵל לְשִׁמָּה דְּבֵר ר"ש דְּתַגְמַתּוֹ פְּסוּלָה
 שְׁלֵל לְשִׁמָּה ¹⁷ פְּסוּלָה: **וְאִם גִּילָה עַל שְׁלִים.** סָתָם וְנִמְאָל אַחֵד מֵהֵן כִּשְׂרָה
 וְזָבָחִים בְּמִקְוֵה הַפְּסוּלִין: **גַּב' אֲמַר רַב אֲדָא בְּרַ אֲבָהִי.** מִדְּמַתִּי ר' ¹⁸
 תַּחַ כִּשְׂרָה: **וְאִם אֲוֹמֵר דְּקַסְבֵּר ר"ש נוֹיִר שְׂגִילָה עַל שְׁלִי נִדְבָה וַיֵּאֵל.**
 וְנִדְבָה דְּלֹאֵר מֵר (ס) כֹּאשֶׁר נִדְרַת לִי אֵלֶיךָ נִדְבָה [דְּבִרִּים כג] אִם כְּמוֹ
 דְּאֲמַר קִרָּא. וְגַלְלָה הַנוֹיִר וְכַפִּי וְנָתַן עַל הָאֵלֶּךְ אֲשֶׁר תַּחַת זָבָח
 יוֹר מִמֶּשׁ וְהִשְׁתָּא דְּכַפִּי הַשְּׁלִמִים אֲלֵמָא אֲפִילוּ עַל שְׁלִים נִדְבָה: **וַיֵּאֵל:**
 מִתְנִי

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא פ"א, (ב) יומא
 סא:] [גס] אימא בש"א חייך כי
 וכו"ל בתוספתא ועי' דוס'
 במנחות נח: ד"ה וזכא דוס'
 ממסוגיות פ"ד (א) [דברטס]
 טו: (ו"ט, (ד) ז"ל דתק,
 (ה) סנהדרין מה: פת. יומא סא:
 געגיס פ"ד משנה ג, (ו) [גס]
 דה הוא ממסוגיות הפוסות
 כדליתא בתוס' מנחות נח: ד"ה
 וזכא, (ז) [רלש רש"ש],
 (ח) [יומא פא:]

תורה אור השלם

1. וְזֹאת תּוֹרַת הַנְּזִיר אֲשֶׁר
יִדְרֹךְ קִרְבְּנוֹ לִי עַל נִזְרוֹ
מִלֵּבד אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָד כְּפִי
נִזְרוֹ אֲשֶׁר יִדְרֹךְ כֵּן יַעֲשֶׂה עַל
תּוֹרַת נִזְרוֹ: כַּמְדָּבָר ו' כ"א
2. וְגִלְחַת הַנְּזִיר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלִקַּח
אֶת שְׁעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן
עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זִבְחַת
הַשְּׁלָמִים: כַּמְדָּבָר ו' י"ח

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

תוֹם' ד"ה מ"ט. מדרשני קרא
בזבחים. ו"ל על זבח תודת
שלמיו:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[א] גמ' מ"ט דלמך קרף. נ"י
על זבח חודש שלמי ולא כחבי
גירסת
ההסוף: וכן ה"ה בילקוט פ' **א**
עש"ב. א"מ יעש"ה ודו"ק:
[ב] תודיה' ונמל' פסול
ששפץ כ"ל: **[ג]** ד"ה רש
אומר וי' ויקרן להניב אחר
ששאר וי' כ"ל: **[ד]** ד"ה וס'
גלה אחר עשותו וי' כ"ל:
[ה] ד"ה מ"ט דלמך קרף על
זבח חודש שלמי ולא כחבי
שלמים משעי קרף דידיורה
כ"ל: א"מ.

מוסף רש"י

מוסף רע"י

צריך להעביר תעודות על ראשו. ביום מלאת ימי מורו כדכתיב (במדבר ו) תעור לא יעבור על ראשו עד מלאת, אבל ביום מלאת יגלה בתער (יומא טא). אין לומר שיהיה עולמית. דעיקר קרא כדכתיב, ופליגא גמרא בבבא דרין (מא): בפרק גמרא (יומא טא): הדרן עלך שלשה מינין

י' הרא"ש (המשך)

פי' הרא"ש (המשך)

מאחר שלש המעשים אלה לא
היו נכונים ובהנפסה מרדו מעכבא
ורבנא דאמרי רבנא אתר מעכבא
יחידא אתר שוורא חזן קן
לא אתר חזניא בן יו ל שער
רין ואין לו תקנה לכל שמיני
שלש נלחט שר ארשו וה שמרט
אלא לתמרורט יש לו
צריך להעביר צורה וברייתא
ן צורע למר למצוה ולמר
ה דמר צורע ואין לו תקנה
א גמט דצור א יא וגי לא
ודבלא"ה היה יכול להקשות.
אלא מעכבא או יר"א מאחר
אמר ר' אבנא ויתרוך וזה
ש שיש לו שער צריך להעביר
צורה חזן עובד מניח דצור
צריך איכא מעכבא דצור ראו
בין ש לו שער אחיא כר"א